

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 932: Thiên Chấp Tức Là Ngã Kiến

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 079)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Thiên chấp tức là ngã kiến】

Có ngã kiến, đương nhiên sẽ có ngã tướng, thế là tứ kiến tứ tướng thấy đều đầy đủ, như vậy lại lùi sụt về làm phàm phu, Bồ-tát liền thoái chuyển thành phàm phu. Rắc rối nằm ở chỗ này, sai lầm cũng ở chỗ này. Chúng ta học Phật, mọi người hiện tại đều biết, chẳng phải đời này mới bắt đầu, mà trong quá khứ đời đời kiếp kiếp, từ vô lượng kiếp đến nay, thiện căn, phước đức của quý vị đều rất phi thường, trong đời quá khứ đều đã từng cúng dường vô lượng vô biên chư Phật Như Lai, tại sao hôm nay vẫn còn rơi vào bước đường này? Nguyên nhân là ở đâu? Đọc Kinh Kim Cang rồi đều sẽ hiểu rõ, nguyên nhân chính là chấp trước tứ kiến tứ tướng, không có cách nào xả bỏ được tứ kiến tứ tướng. Nói cách khác, chưa làm được “Bất thủ u tướng, như như bất động” (Không bám víu nơi tướng, như như chẳng động), hai câu này vẫn chưa làm được; nếu làm được rồi, thì sớm đã thành Phật, thành Bồ-tát.

Thủ tướng chính là trước tướng (dính mắc vào tướng), mắt thấy sắc, tai nghe âm thanh, liền động tâm! Cái này ta thích, cái kia ta ghét, thế là đã dính mắc rồi, đã động tâm rồi, khởi lên phiền não, vọng tưởng phân biệt chấp trước cả ba thứ thấy đều đầy đủ. Cho nên học Phật cũng không xong, mọi người cùng nhau cộng tu, thầy Duy Na gõ sai pháp khí một nhịp, liền sanh phiền não, quý vị nói xem có tệ hại hay không! Vì sao họ lại sanh phiền não? Do trước tướng. Lúc này mới biết là khó! Tại sao đời đời kiếp kiếp tu hành đến bước đường như ngày hôm nay mà vẫn không có thành tựu, căn bệnh của chúng ta chính là nằm ở chỗ này.

Cho nên quý vị mới biết, hai câu khai thị ở phần sau chính là then chốt cho sự thành bại trong việc tu hành của chúng ta đời này, thực sự có thể làm được “Ngoài không trước tướng, trong chẳng động tâm”, bên ngoài như pháp cũng

tốt, không như pháp (nghịch cảnh) cũng được, thấy đều không chấp trước, tâm mãi mãi duy trì sự thanh tịnh, mãi mãi duy trì sự quang minh, như vậy mới có thể đột phá. Lại còn phải vô trụ sanh tâm, vô trụ sanh tâm này, vô trụ là mọi thứ đều buông xuống được, vô trụ; sanh tâm là phải sanh khởi tâm chân thành nhiệt huyết để đi giúp đỡ tất cả chúng sanh. Sự giúp đỡ này, phần trước giảng đến đây đã nói rất nhiều rồi, phải làm một tấm gương tốt cho người khác xem, đó chính là giúp đỡ, không nhất định phải nói “Bạn có rắc rối gì, có cần tôi giúp không?”, không phải mang ý nghĩa đó.

Chúng ta làm một tấm gương tốt chính là giúp đỡ, giống như Đức Phật Thích Ca Mâu Ni đắp y ôm bát vào đại thành Xá Vệ khát thực, đó chính là giúp đỡ vô lượng vô biên chúng sanh. Thể hiện ra cái đáng vẻ buông xả được, thể hiện ra cái đáng vẻ tùy duyên, chứ đừng biến thành cái đáng vẻ phan duyên.